

ת"פ 51575/05/14 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד ע א

א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 51575-05-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' א

בפני כבוד השופטת דנה אמיר
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

המאשימה

נגד
ע א א

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הליך גישור פלילי, בעובדות כתב האישום המייחס לו שלוש עבירות של שימוש בכל מרמה עורמה או תחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס על פי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**").

על פי עובדות כתב האישום ניהל הנאשם, בשנים 2007-2009, עסק למתן שירותי יחסי ציבור לאירועים והפקת אירועים (להלן: "**העסק**"). למרות שהיה חייב דין וחשבון שנתי בגין הכנסותיו לפקיד השומה בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה והיה חייב בניהול ספרי הנהלת חשבונות על פי פקודת מס הכנסה והוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ג - 1973, הודיע ביום 7.10.2007 לפקיד שומה ולמנהל המכס ומע"מ על סגירת העסק מיום 31.3.2006.

כתוצאה מהודעה זו, סגרו פקיד השומה ומנהל המכס ומע"מ את תיק העסק כאשר בפועל המשיך הנאשם להפעיל את העסק ולהוציא ללקוחותיו חשבונות מס. הנאשם לא העביר לרואה החשבון את החשבונות אשר הוציא בשם העסק לצורך דיווח לרשויות המס ולא ניהל ספרים כמתחייב על פי חוק.

במעשיו אלה פעל הנאשם בהתנהלות שיטתית ומתוכננת, במזיד ומתוך כוונה להתחמק ממס בסך שאינו ידוע אך לא פחות מסך של 878,715 ₪ על מנת להפיק רווח כלכלי, והסב בכך נזק לקופה הציבורית בסך לא ידוע אך לא פחות מ- 878,715 ₪.

ראיות לעונש מטעם ההגנה:

2. מר אשל ארמוני הוא בן זוגה של אחות הנאשם מזה 11 שנה, לזוג 3 ילדים.

מר ארמוני משמש כיום כמנכ"ל משרד הבינוי והשיכון ובעבר שימש כמנכ"ל עריית כפר סבא וכראש אגף במוסד למודיעין. לדבריו, מאז שנת 2009 עת הסתבך הנאשם בשרשרת אירועים קשים, אשר אף הובילה להגשת כתב האישום, נקלע למצוקה קשה ואף עבר ניסיון אובדני, התהדק הקשר בינו לבין אחותו. הנאשם ורעייתו התגוררו אצל מר ארמוני ואחות הנאשם למשך תקופה ומאז מתגוררים בסמוך אליהם. לדבריו, בשנים האחרונות מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי, עובד לילות כימים במסעדה ובחלוקת עיתונים, ומעיד כי הוא עושה מאמצים כנים לשקם עצמו ומצטער מאוד על כל שארע.

מר ארמוני הוסיף כי אחות הנאשם והוא תומכים ומגבים את הנאשם ומשפחתו ואף ממנים את הסרת המחדל על ידו באמצעות המחאות המשוכות על שם אחות הנאשם, כאשר הנאשם מחויב להשיב להם את הכספים בשיעורים התואמים את כושר השתכרותו.

3. גב' אגסי נשואה לנאשם מזה 6 שנים. לזוג שתי בנות. על פי עדותה, כשנה לאחר החתונה עבר הנאשם ניסיון אובדני לאחר שהסתבך ומצבו הנפשי היה קשה מאוד. לאחר שהתברר כי היא בהריון, החליט הנאשם לעשות כל מאמץ ולהתמודד עם המשבר. לדבריה הנאשם עבד קשה מאוד על מנת לנסות ולפרנס את משפחתו, כאשר באותה התקופה היה נתון לקושי גדול, פיזי ונפשי ואף חווה איומים מאת גורמים בשוק האפור.

לדבריה לפני כ- 3 חודשים עבר הנאשם ניתוח אשר הסתבך והוביל לשני ניתוחים נוספים, שהה תקופה ארוכה בבית החולים ולא עבד, כיום הכנסותיהם קטנו אך הם מנסים להשתקם.

4. דר' מה נעים מומחה לפסיכיאטריה בדק את הנאשם ביום 12.10.15. עפ"י חוות דעתו (נ/5) הנאשם נקלע למשבר דיכאוני חרדתי בעקבות התמוטטות עסקיו, חובות כספיים, והיותו מצוי בהליכים פליליים מאיימים, מצבו מקשה על תפקודו בכל תחומי החיים.

דר' מה נעים מתייחס לניסיון האובדני של הנאשם ולטיפול נפשי ותרופתי. לדעתו, הנאשם שרוי במצב דיכאוני ממושך וזקוק להמשך טיפול אינטנסיבי, כאשר מומלץ להקל עליו בכל דרך בשל מצב בריאותו הפיזי והנפשי והמרקם המשפחתי הרגיש.

5. להשלמת התמונה יצוין כי הוגשו מטעם ההגנה תעודות רפואיות שונות, באשר לניסיון האובדני (נ/4), באשר למצבו הבריאותי העכשווי והניתוחים אותם עבר (נ/5א'-ב' נ/6) וכן העתק ההסדרים אליהם הגיע הנאשם עם רשויות המס (מס הכנסה ומע"מ) (נ/1 ו- נ/2 בהתאמה).

דבר הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו. לדבריו עשה טעויות רבות כאשר מצבו הכלכלי הקשה ומסכת איומים כנגדו הביאו

למצבו הנפשי הקשה ואף לביצוע העבירות. לדבריי הנאשם הוא מבין את חומרת העבירות שביצע ומתחרט על ביצוען ואף עושה כל מאמץ לתקן את מעשיו בעבודה קשה.

טיעוני הצדדים לעונש:

6. במסגרת הליך הגישור שנערך הסכימו הצדדים לעניין העונש כי עונש של קנס כספי ומאסר על תנאי יפסק על פי שיקול דעת בית המשפט. בנוסף, באשר לעונש מאסר בפועל, הוסכם בין הצדדים כי במקרה של הסרת מחדל על ידי הנאשם תגביל עצמה המאשימה ותטען ל- 9 חודשי מאסר בפועל, כאשר הנאשם יהיה חופשי לטעון לכל עונש שיחפוץ. מקום בו לא יוסר המחדל על ידי הנאשם תטען המאשימה ל- 16 חודשי מאסר בפועל כאשר הנאשם יהיה חופשי לטעון לכל עונש בו יחפוץ.

7. בפתח הטיעון לעונש הודיעה ב"כ המאשימה כי עמדתה העונשית היא ל-9 חודשי מאסר בפועל, לאחר שקילת מכלול השיקולים הרלבנטים למקרה הנדון.

לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה הנדון הוא בין 7-20 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלבנטית, כמפורט בפרוטוקול, הדגישה את הנזק שנגרם לקופה הציבורית כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואף את הפגיעה במנגנון הדיווח ועבודת הרשויות. עוד ציינה את הפגיעה בשוויון נטל המס על ציבור משלמי המסים. עוד הוסיפה כי לא זו בלבד שהנאשם לא הגיש דין וחשבון כנדרש על פי פקודת מס הכנסה אלא הגדיל לעשות ובמידה הציג מצג כוזב לרשויות בכך שהודיע להם על סגירת עסקו כאשר בפועל המשיך לנהלו.

ב"כ המאשימה הבהירה כי סכום הנזק הכספי שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאשם עומד על סך 340,000 ₪.

ב"כ המאשימה הבהירה כי העמדה העונשית המוצגת על ידה היא במסגרת המתווה המוסכם במקרה של הסרת המחדל, כאשר זהו שיקול אותו שקלה המאשימה לקולא אך הדגישה כי הסרת מחדל איננה מעשה חסד כי אם פירעון חוב.

בהקשר זה ציינה כי נחתם הסדר תשלומים מטעם הנאשם עם פקיד השומה ובמסגרתו הוסכם על הסרת המחדל ב- 24 תשלומים למשך שנתיים. יחד עם זאת הבהירה כי המאשימה מציגה עמדה עונשית במתווה של הסרת מחדל ע"י הנאשם.

ב"כ המאשימה ציינה את הודיית הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי אך ביקשה להבהיר כי משך תקופה זלזל הנאשם ברשויות אכיפת החוק, כאשר דיון הטיעון לעונש שנערך הוא הדיון העשירי בעניינו לאחר דחיות חוזרות ונשנות.

8. עוד ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי אך הוסיפה באשר למצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם כי אין המדובר במצב יוצא דופן אצל נאשמים בסוג זה של עבירות. עוד הוסיפה שאין בנסיבותיו הרפואיות או כלכליות של הנאשם כדי למנוע ענישה הולמת או להביא להקלה משמעותית בעונשו והפנתה לכך שעל פי ההלכה, יש ליתן שיקול בכורה

להרתעה על פני נסיבות אישיות.

באשר לחוות הדעת אשר הוגשה מטעם הנאשם על ידי דר' מה נעים (נ/5) הוסיפה כי לא עולה מחוות הדעת כי הנאשם סובל ממחלה נפשית, כי דר' מה נעים פגש בנאשם פעם אחת בלבד ולא מצוין בחוות הדעת כל טיפול תרופתי לנאשם. עוד הפנתה לכך שדר' מה נעים קבע כי הנאשם מודע והתמצאותו תקינה וכי קצב חשיבתו ומהלכו תקינים הופעתו מסודרת והוא משתף פעולה.

ב"כ המאשימה הצביעה על ממצאים פיזיולוגיים בחוות הדעת כאשר דר' מה נעים, הוא פסיכיאטר, והוסיפה כי חוות הדעת מלאה בפרטים שנמסרו מפי הנאשם עצמו ואינם מגובים במסמכים.

עוד הוסיפה כי בכל מקרה ניתן ליתן מענה לצרכיו של הנאשם גם מאחורי סורג ובריא.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שחרף העובדה שנאשם ביקש לדחות את מועד הדיון אשר היה קבוע ליום 13.10.15 בבקשה אשר הוגשה ביום 11.10.15 מהטעם שהנאשם עדיין אינו חש בטוב, בחר הנאשם להיבדק ע"י דר' מה נעים ביום 12.10.15.

עוד הפנתה לפסקי דין המלמדים על כך שבתי המשפט אינם מייחסים משקל לחוות הדעת מהסיבות שמנתה תוך התייחסות לחוות דעת אשר ניתנו על ידי דר' מה נעים.

9. לבסוף ביקשה כי ככל שיתחשב בית המשפט בהיות הנאשם פושט רגל בבואו לקבוע את סכום הקנס אשר יושת על הנאשם, מבוקש כי לצדו ייגזר עונש מאסר בפועל הולם.

10. ב"כ הנאשם עותרים לפני בית המשפט להסתפק בעונש מאסר בן 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, באשר לרכיב המאסר.

במסגרת זו, הדגישו ב"כ הנאשם את נושא הסרת המחדל והפנו לנ/1 ו - נ/2, הסדרי התשלומים אליהם הגיע הנאשם עם רשות המסים, פקיד שומה ואגף המכס ומע"מ, הכולל בחובו אף תשלום ריביות וקנסות.

ב"כ הנאשם הפנו לכך שהנאשם פועל להסרת המחדל מול מע"מ, זאת למרות שכתב האישום מייחס לו עבירות על פי פקודת מס הכנסה בלבד, וזאת מתוך רצון לבוא לפני בית המשפט בידיים נקיות ככל הניתן ורצון כן ואמיתי להסיר המחדלים.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הפנו ב"כ הנאשם לאופן ביצוע העבירות על ידי הנאשם, תוך הוצאת חשבוניות מס ללקוחותיו. בנסיבות אלה לטענתם אין לקבוע, כפי שניתן לקבוע במקרים רבים בהן מבוצעות עבירות מס, כי קשה לחשוף העבירות ועל כן יש בהן חומרה יתרה.

לטענתם, העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית ונפשית גם יחד. ב"כ הנאשם הדגישו כי הנאשם הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה באופן מלא בחקירה והביע חרטה ואף טענו כי בגין עבירות מעין אלה ובסכום האמור, לו היה משולם המס בעת החקירה, הייתה רשות המסים לכל הפחות שוקלת הטלת כופר חלף כתב

אישום.

לטענת ב"כ הנאשם, בעת סגירת העסק, אכן התכוון הנאשם לסגור, אך לאחר מכן, בשל הידרדרותו הכלכלית והנפשית אשר כללו אף איומים כנגדו החל בביצוע העבירות.

עוד הפנו לכך שמשפחת הנאשם התגייסה לעזור ולתמוך בו ולהעמיד לטובתו הלוואה לצורך הסרת המחדלים.

12. ב"כ הנאשם הפנו לכך שהנאשם קיבל זימון לדיון לראשונה ליום 9.12.14 והתייצב לדיון כאשר מאז דחיות שהתבקשו במועדי הדיונים לא היו מלאכותיות. עוד ביקשו להתייחס להיבט השיקומי בעניינו של הנאשם כאשר הנאשם עושה כל מעשה לתקן דרכיו ולהפוך לנורמטיבי.

13. ב"כ הנאשם הצביעו על ניסיונו האובדני של הנאשם בשנת 2010 (נ/4) וכן הפנו לחוות הדעת של דר' מה נעים, המלמדת לטענתם כי לנאשם פוטנציאל דיכאוני עם יכולת נמוכה יחסית להתמודד במצבי משבר. כן הפנו לניסיונות השיקום של הנאשם, קשריו עם בני משפחתו ועבודתו במסעדה וכמחלק עיתונים.

ב"כ הנאשם מסכימים כי לא כל ניסיון אובדני או מצב משפחתי מהווים חסינות מפני מאסר מאחורי סורג ובריא אך טוענים כי בנסיבות הדבר יהווה סיכון ממשי.

גם ב"כ הנאשם הגישו אסופת פסיקה התומכת בעמדתם העונשית.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. כידוע, קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך חברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה הנדון הערך חברתי אשר נפגע הוא שוויון נטל המס המביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לשלם מסיהם כנדרש על פי חוק וכמובן לפגיעה בקופת המדינה. חשוב לציין כי שיטת המס במחוזותינו מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בנישום, אשר ידווח דיווחי אמת.

בתי המשפט עמדו לא פעם על הנזק הרב שמסבות עבירות מעין אלה לכלכלת המדינה וציינו את החומרה הגלומה בהן נוכח שכיחותן, הקלות שבביצוען והקושי שבגילויין. ראו רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) (להלן: "**עניין אודיז**") שם נקבע כי:

"בית משפט זה הכריע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה רבה יותר מכל פגיעה אחרת - בכיסוש כלכלי, בהעקיפה, בקופה הציבורית, ולאורח תירתן תחת הערך השוויון בנשיאת נטל המס... לאורה לכהזותו ותהבפסיקה מדיניות הענישה,

לפיה ישלגזורא תדינמ של עברייני המסתוך מתן הבכורה לשיקוליה הרתעה, ולהעדיפם על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשם ... עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתתפותו של הנאשם, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא ישלמזצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

15. בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015) קבע כב' הש' פוגלמן:

"תיקון 113 לחוק מדריך את בית המשפט לקבוע בגזר דינו מתחם עונש הולם למעשי הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו יעמוד בעקרון המנחה וייחשב הולם. אין מדובר בטווחי ענישה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו". (שם, פסקה 198 בפרק הדן בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל).

16. במקרה דנן, כפי שעלה מטיעון המאשימה לעונש יש להתייחס לעבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד. הנאשם ביצע העבירות המיוחסות לו משך 3 שנות מס, לאחר שהודיע לרשויות המס כי הוא מפסיק את עיסוקו כאשר על פי עובדות כתב האישום פעל הנאשם במרמה עת הודיע לרשויות המס כאמור בעוד שבפועל המשיך להפעיל את עסקו מבלי לדווח לרשויות כנדרש על הכנסותיו בסך 878,715 ש"ח לכל הפחות ולשלם את המס כנדרש. סכום המס 340,000 ₪ לדבריי ב"כ המאשימה.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות, לפיה אין המדובר בביצוע של עבירות מתוככמות ביותר משפעל הנאשם להוצאת חשבוניות מס ללקוחותיו, כאשר אלה ניכו החשבוניות בדיווחיהם לרשויות המס, מה שמקל גילויין של העבירות.

יש טעם מסוים בטענה זו, הגם שאין בכך לבטל את יסוד המרמה שבהתנהלות הנאשם ובנסיבות אלה, יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם כמצויות ברף הבינוני.

(ראו ואבחנו : ת"פ 41478-12-09 מדינת ישראל נ' דוד (8.7.2012) וע"פ 50420-07-12 דוד נ' מדינת ישראל (2.1.2013) (להלן: "עניין דוד") שם דיווח הנאשם על היותו שכיר במהלך השנים בהן נמנע מלדווח על העיסוק ועל ההכנסות שהפיק.

17. כעת יש לבחון, האם בנסיבות אלה, בהינתן עיקרון ההלימה והערך החברתי שנפגע כמפורט לעיל, ניתן לקבוע כתחתית המתחם עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות או שמא יש לקבל את עמדת המאשימה ולקבוע כרף תחתון עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים.

18. בחינת הענישה הנוהגת בעבירות מהסוג ובהיקף דומה מלמדת כי הוטלו על נאשמים בביצוע עבירות דומות עונשים שונים, בחלק מהמקרים נגזרו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה וחלקם עונשים של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי

בעבודות שירות. יחד עם זאת, לאחר בחינת גזרי הדין נראה כי מתחם העונש אשר נקבע במקרים רבים נקבע ברף התחתון על 6 חודשי מאסר בפועל אשר בכפוף לחוות דעת הממונה, ניתן לרצותם בעבודות שירות.

ראו לדוגמא: ע"פ (ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014) כאשר דובר על השמטת הכנסה בסך 5,000,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את מתחם הענישה אשר נקבע על ידי בית משפט השלום, בין 6-24 חודשי מאסר ומיקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

ת"פ (רמ') 33928-09-12 **מדינת ישראל נ' יהודה** (6.1.2014) - שם נקבע ע"י כב' השופט אבו שחאדה כי במתחם ההשתמטות ממס שבין 500,000 ₪ ל- 2,000,000 ₪ במידת אשמה בינונית נע בין 4 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' נבון** (7.10.2013) שם נקבע מתחם ענישה של 5 - 15 חודשי מאסר בפועל לעבירות השמטת הכנסות בסך כ- 3 מיליון ₪.

מנגד, קיימים מקרים בהם נקבעו מתחמים מחמירים יותר, כך לדוגמא בע"פ 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** (27.11.2013) נקבע מתחם ענישה של 8 - 15 חודשי מאסר בפועל להשמטת הכנסה בסך 730,000 ₪.

בעניין דוד נקבע ע"י כב' השופטת שיריזלי מתחם ענישה שבין 7-24 חודשי מאסר בפועל, מקום בו הנאשם לא הודיע לפקיד שומה על עיסוק בו עסק משך 4 שנים, לא ניהל פנקסי חשבונות ולא הגיש דוחות כנדרש לפקיד השומה, ואף נרשם באותה העת כשכיר והעלים הכנסות בסך 812,000 ₪.

חשוב לציין בהקשר זה כי כפי שנקבע בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.7.2015) (להלן: "עניין בראונר") על ידי כב' הנשיאה ברלינר:

"כידוע, מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהמדדים לקביעת מתחם הענישה, ולא בהכרח החשוב שבהם....עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במדד מדויק, הגם שהוא המדד המספרי היחיד מבין המדדים והשיקולים הרלוונטיים בתיקון 113 לענין קביעת המתחם. גם נסיון להצמיד את הסכומים, מספר העבירות וכיוצא בזה, בכל תקדים שצוטט, למספר חודשי או שנות מאסר שנקצבו לצידם, אינו יכול להניב נוסחה מדויקת שתהלום אחד לאחד את הנתונים הרלוונטיים לתיק זה או אחר. נזכיר שוב את מושכל היסוד, מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו - ואלה, מטבע הדברים, שונות ממקרה למקרה".

19. בנסיבות אלה סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הנדון בנסיבותיו הוא בין 6-20 חודשי מאסר בפועל, אשר בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, ברף התחתון, יכול וירוצו בעבודות שירות. נותר יהיה לקבוע היכן יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בהינתן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עפ"י סעיף 40'א' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

באשר לקנס, עפ"י הפסיקה הנוהגת ובהיות הקנס ממין העבירה, ורכיב חשוב ברכיבי הענישה וכן לאור סכומי המס

במקרה דנן, סבורני כי מתחם הקנס ההולם הוא בין 20,000 ₪ - 60,000 ₪. כן יש לגזור על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

גזירת העונש על הנאשם

בעת גזירת העונש על הנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, כמפורט להלן:

20. נטילת האחריות ע"י הנאשם, שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק והסרת המחדלים -

אין חולק כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הנאשם הודה והביע חרטה עוד בעת חקירתו ברשות המסים, כפי שהדגישו ב"כ הנאשם. החרטה אותה הביע הנאשם איננה מהפה החוצה שכן הנאשם פועל להסרת מחדלי כתב האישום וכן ביצע תשלום למע"מ, כמפורט בנ/1 ו - נ/2, כאשר כאמור, המאשימה טענה במסגרת הטיעון לעונש על פי המתווה של הסרת מחדלים ע"י הנאשם, והיא מתייחסת אליו ככזה, למרות שטרם נפרעו ההמחאות מושא הסדר התשלומים מול פקיד השומה (נ/1).

עוד יש לציין כי הנאשם הודה בביצוע העבירות במסגרת הליך הגישור הפלילי שהתנהל וללא ניהול הוכחות. בהקשר זה אציין כי אינני רואה לזקוף לחובת הנאשם את הימשכות ההליכים מאז הגשת כתב האישום, או שיש בכך כדי לפגום בנקודות הזכות הנזקפות לטובתו בגין הודייתו וחסכון הזמן השיפוטי על ידו. יש לתת את הדעת למצבו הרפואי של הנאשם כמפורט באישורים הרפואיים שצורפו אשר הביאו לדחיית חלק מהדיונים וכן לניסיונותיו, אשר אף לדברי ב"כ המאשימה נשאו פרי להסיר המחדלים.

חשוב לציין בהקשר זה כי לא נעלמה מעיני העובדה שהנאשם בחר לבקר אצל דר' מה נעים ביום 12.10.15 לאחר שביקש את דחיית מועד הדיון הקבוע ליום 13.10.15 בשל מצבו הבריאותי. אינני סבורה שיש בכך פסול במידה כזו אשר דינה להישקל לחובת הנאשם. בניגוד לנטען ע"י ב"כ המאשימה אינני סבורה שעבור הנאשם ביקור אצל רופא פסיכיאטר שקול לטיעון לעונש בעניינו.

21. מצבו המשפחתי, הבריאותי והנפשי של הנאשם - הנאשם כבן 35 נשוי ואב ל-2 בנות רכות בשנים. לאחר התמוטטות כלכלית שחוזה, עבר התמוטטות נפשית וניסיון אובדני, כפי שפרטו עדי ההגנה בעת הטיעון לעונש וכמפורט בנ/4. מאז השתקם הנאשם, החל לעבוד כסו שף במסעדה ובחלוקת עיתונים, אך בעת האחרונה, בשל מצבו הרפואי שוב אינו עובד.

הנאשם נתמך ע"י אחותו ובן זוגה, אשר אף העיד מטעם ההגנה, והם אלה אשר אף התגייסו לשלם לרשות המסים את חובו, כאשר הנאשם התחייב להשיב להם את הסכומים האמורים.

עוד יש לציין כי מטעמו של הנאשם הוגשה חוות דעתו של דר' מה נעים. משבחרה ב"כ המאשימה שלא לבקש לחקור את דר' מה נעים, אינני סבורה שיש מקום להסתייג מקביעותיו באשר למצבו הנפשי של הנאשם, אך צודקת ב"כ המאשימה בטענתה לפיה חוות הדעת במתכונתה איננה מלמדת על מצב נפשי בגינו יש להימנע משליחת הנאשם לעונש

מאסר מאחורי סורג ובריה, כאשר כידוע, שירות בתי הסוהר ערוך להעניק טיפול מתאים בנסיבות.

בנוסף, התרשמתי כי כל עונש מאסר ובוודאי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה אשר יגזר על הנאשם ישפיע באופן משמעותי על משפחתו ובפרט על בנותיו הצעירות.

22. עברו הפלילי של הנאשם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ושיקום הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי, ביצע את העבירות מושא כתב האישום בגיל צעיר יחסית. ממועד ביצוע העבירות חלפו כ- 7 שנים בהן פעל הנאשם תוך לקיחת אחריות וניהל אורח חיים נורמטיבי הכולל עבודה קשה, כך לפי עדויות עדי ההגנה אשר נשמעו ודברי הנאשם עצמו. במסגרת זו פעל להסרת המחדלים כמפורט לעיל בעזרת אחותו ובן זוגה.

23. צודקת ב"כ המאשימה בטענתה לפיה בעבירות מעין אלה שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים תופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) וכן: עניין אודיז). יחד עם זאת יש לזכור כי שיקולי ההרתעה אינם מאיינים את הנסיבות האישיות. בהתאם יש לערוך איזון מתאים בין כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הובאו לעיל וליתן את הדעת לחשיבות ההרתעה המוגברת בעבירות הנדונות בעת בחינת העונש שייגזר בתוך מתחם הענישה שנקבע (ס' 40 ו-40' לחוק העונשין).

24. לאחר ביצוע האמור ובהינתן מתחם הענישה אשר קבעתי לעיל סבורני כי על אף שבאופן רגיל ראוי כי מי שביצע עבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, ירצה עונש מאחורי סורג ובריה, הרי שבנסיבות מקרה דנן, גם לאחר שקילת שיקולי ההרתעה ניתן להסתפק בעונש מאסר ברף התחתון של המתחם, קרי 6 חודשי מאסר, אשר בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, יכול וירוצו בעבודות שירות.

הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שמור לאותם מקרים בהם נהיר כי הנאשם, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, הפנים את חומרת מעשיו, הביע חרטה אמיתית וכנה ועשה לתיקון הנזק אותו גרם. לאחר שקילת מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מוצאת כי זהו המקרה בעניינו. ראו בהקשר זה עניין בראונר שם קיבל בית המשפט המחוזי את עמדת בית המשפט השלום אשר גזר את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אשר נקבע כהולם בנסיבות העניין.

25. אשר על כן, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. קנס בסך 35,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל ממועד סיום ריצוי עונש המאסר בפועל אשר הושת על הנאשם.

ג. מאסר למשך 9 חודשים, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין הסופי יעבור עבירה בניגוד להוראות פקודת מס הכנסה.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, בנוכחות הצדדים.